

मीठे बच्चे – तिमी बाबाको यादमा एक्युरे ट रह्यौ भने तिमीरो चेहरा सदा चमकिलो र हरषितमुख रहन्छ ।”

परश्रवः:- यादमा बस्ने विधि के हो? यसबाट के-के लाभ हुन्छ?

उत्तर:- जब यादमा बसछौ, बुद्धिबाट सबै कामधनदा आदिको पञ्चायतलाई भुले र आफूलाई देही (आत्मा) समझ । देह र देहको सम्बन्धको जाललाई समाप्त गरेर देह अभिमानबाट पर होऊ अर्थात् आफू मरे पछि दुनियाँ मर्यो । जीवन छुँदै सबै कुरा भुले र एक बाबाको याद रहोस्, यो हो अशरीरी अवस्था । यसबाट आत्माको मैला निसकिदै जान्छ ।

गीत:- रात के राही.....

ओम् शान्ति । प्यारा बच्चाहरू यादको यात्रामा बस्नेको छौ, जसलाई भनिन्छ नैष्ठामा अथवा शान्तिमा बस्नेको छौ । केवल शान्तिमा बस्नेको छैनौ, केही गरिरहेको छौ । स्वधरममा टिकेको छौ । तर यात्रामा पनि छौ । यो यात्रा सिकाउने बाबाले साथमा लिएर पनि जान्छु । उनीहरू हुन् जिसमानी ब्राह्मण, जसले साथमा लिएर जान्छन् । तिमीहरू हौ रूहानी ब्राह्मण, ब्राह्मणको वरण अथवा कुल भनिन्छ । अहिले बच्चाहरू यादको यात्रामा बस्नेको छौ र सतसङ्गमा बस्ने हो भने गुरुको याद आउँथ्यो । गुरु आएर प्रवचन सुनाउँछन् । त्यो हो सारा भक्तिमार्ग । यो यादको यात्रा हो, जसबाट विकर्म विनाश हुन्छ । तिमी यादमा बसछौ, जे अर्थात् कट निकाल्नको लागि । बाबाको निरदेशन छ- यादद्वारा कट निसक्नु किनकि पतित-पावन म नै हुँ । म कसैको यादको कारणले आउँदिन । मेरो आगमन पनि ड्रामामा निश्चित छ, जब पतित दुनियाँ परिवर्तन भएर पावन दुनियाँ हुन्छ । आदि सनातन देवी-देवता धरम जुन परायः लोप हुन्छ, त्यसको स्थापना फेरि ब्रह्माद्वारा गरिन्छ । जुन ब्रह्माको लागि नै समझाइएको छ- ब्रह्मा नै विष्णु सके नडमा बन्छन् । फेरि विष्णुबाट ब्रह्मा बन्नमा ५ हजार वर्ष लाग्छ । यो पनि बुद्धिले बुझ्नुपर्ने कुरा हो । तिमी जो शूद्र थियो, अहिले ब्राह्मण वरणमा आएका छौ । तिमी ब्राह्मण बने पछि शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा तिमीलाई यो यादको यात्रा सिकाउनु हुन्छ, खाद निकाल्नको लागि । यो रचनाको चक्र कसरी फिरे, त्यो त बुझ्नेको छौ । यसमा कुनै समय लाग्दैन । अहिले हो पनि वास्तवमा कलियुग । उनीहरूले केवल भन्छन्- कलियुगको अहिले आदि हो । तर बाबा बताउनु हुन्छ- कलियुगको अनन्त हो । घोर अनधिकार छ । बाबा भन्छन्- तिमीलाई यी सबै वेद शास्त्रहरूको सार सम्झाउँछु ।

तिमी बच्चाहरू बिहान जब यहाँ बसछौ तब यादमा बस्नुपर्छ । नत्र मायाको तूफान आउँछ । धनदातरफ बुद्धियोग जान्छ । यी सबै बाहिरका पञ्चायत हुन् । जसरी माकुराले कति जालो निकाल्छ । सारा निलिन्छ पनि । देहको कति प्रपञ्च छ । काका, मामा, गुरु, गोसाईं कति जाला देखिन्छन् । ती सबै लाई हप गर्नु छ, देह सहित । मात्र देही बन्नु छ । मनुष्यले जब शरीर छोड्छ तब सबै कुरा भुले र जान्छ । आफू मरे पछि दुनियाँ नै मर्यो । यो त बुद्धिमा ज्ञान छ- यो दुनियाँ खतम हुन्छ । बाबा समझाउनु हुन्छ- जसको मुख खुल्दैन उसले केवल याद गर । जसरी यी बाबाले पनि याद गरिन्छन् । कन्याले पतिलाई याद गरिन्छन् किनकि भनिन्छ पति, परमेश्वर हुन्छन् त्यसैले बाबाबाट बुद्धि निसकिएर पतिमा जान्छ । उहाँ त पतिहरूका पति हुन्छु, परियतम हुन्छु नि । तिमीहरू सबै हौ परियतमा । भगवानको सबैले भक्ति गरिन्छन् । सबै भक्तहरू रावणको पहरामा कैद छन्, त्यसैले बाबालाई अवश्य दया लाग्छ नि । बाबा रहमदिल हुन्छु, उहाँलाई नै रहमदिल भनिन्छ । यस समयमा गुरु त धेरै प्रकारका छन् । जसले केही शिक्षा दिन्छन्, उनलाई गुरु भनिदिन्छन् । यहाँ त बाबाले प्राकटिकलमा राजयोग सिकाउनु हुन्छ । परमात्मा सिवाय यो राजयोग सिकाउन कसैलाई आउँदैन । परमात्माले नै आएर राजयोग सिकाउनु भएको थियो । फेरि त्यसबाट के भयो? यो कसैलाई थाहा छैन । गीताको प्रमाण त धेरैले दिनन्छन्, साना कुमारीहरूले पनि गीता कण्ठ गरिन्छन्, तब केही न केही महिमा हुन्छ । गीता कहीँ गुम भएको छैन । गीताको धेरै महिमा छ । गीता ज्ञानद्वारा नै

बाबाले सारा दुनियाँलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ। तिम्रो काया कल्पतरु, कल्प वृक्ष समान अथवा अमर बनाइदिनहुन्छ।

तिमी बच्चाहरू बाबाको यादमा रहन्छौ, बाबालाई आह्वान गरदैनौ। तिमिले बाबाको यादमा रहेर आफ्नो उन्नति गरिरहेका छौ। बाबाको निरदेशनमा चलने पनि सोख हुनुपर्छ। हामीले शिवबाबालाई याद गरेर नै भोजन खान्छौ। मतलब शिवबाबाको साथमा खान्छौ। अफिसमा पनि केही न केही समय मिल्छ। बाबालाई लेख्दा, कुरसीमा बस्दा पनि यादमा बस्छन्। अफिसर आएर हेर्छन्, उनीहरू बस्दा बस्दै गम् हुन्छन् अर्थात् अशरीरी हुन्छन्। कसैको आँखा बन्द हुन्छ, कसैको खुलै रहन्छ। कोही यसरी बसेको हुन्छ, केही पनि देखेको नै हुँदैन। गम् भएजस्तै। यसता-यसता हुन्छन्। बाबाले डोरी खिच्नुभयो अनि मौजमा बसेका छौ। उनीसँग तपाईंलाई के भयो भनेर सोधेमा भन्छन्- म त बाबाको यादमा बसेको थिएँ। बुद्धिमा हुन्छ- मलाई बाबाको पासमा जानु छ। बाबा भननुहुन्छ- आत्म-अभिमानि बने पछि तिम्रो मेरो पासमा आउँछौ। तयहाँ पवित्र नभइकन कहाँ जान सकिन्छ? अब पवित्र बन्न कसरी? तयो बाबाले नै बताउन सक्नुहुन्छ। मनुष्यले बताउन सक्दैन। तिमिले केही न केही बुझेका छौ भने अरूको पनि कल्याण गर्न सक्छौ। तिमिले कसैको पनि कल्याण गर्ने, बाबाको परिचय दिने पुरुषार्थ अवश्य गर्नु छ। भक्तिमार्गमा पनि हे परमपिता परमात्मा भनेर याद गरिन्छन्। परमपिता दया गर्नुहुन्छ। पुकार्ने एउटा स्वभाव बनेको छ। बाबाले तिम्रो बच्चाहरूलाई आफू समान कल्याणकारी बनाउनु हुन्छ। मायाले सबैलाई कति बेसमझ बनाइदिएको छ। लौकिक बाबाले पनि बच्चाहरूको चालचलन ठीक देखेन भने भन्छन्- तिम्रो त बेसमझ छौ। एक वर्षमा पिताको सारा सम्पत्ति उडाइदिनहुन्छ। बेहदको बाबा पनि भननुहुन्छ- तिम्रीलाई के बनाएको थिएँ, अहिले आफ्नो चालचलन त हेर। अब तिम्रो बच्चाहरूलाई थाहा छ- कस्रो अनौठो खेल छ। भारतको कति पतन हुँदै गएको छ। भारतको पतन उनीहरूले आफूलाई यसो मान्दैनन्- हामी गिरेका छौ, हामी कलियुगी तमोप्रधान बनेका छौ। भारत स्वर्ग थियो अर्थात् मनुष्य स्वर्गवासी थिए, ती मनुष्यहरू नै अहिले नरकवासी छन्। यो ज्ञान कसैमा छैन। यी बाबाले पनि जान्दैनथे। अहिले बुद्धिमा चमत्कार आएको छ। ८४ जनम लिँदा लिँदै सिद्धी त अवश्य झर्नु नै परछ, माथि चढ्ने ठाउँ नै छैन। झर्दै झर्दै पतित बन्दछ। यी कुरा कसैको बुद्धिमा छैन। बाबाले तिम्रो बच्चाहरूलाई समझाउनु भएको छ, तिमिले फेरि अरूलाई समझाउँछौ- तपाईंहरू स्वर्गवासी हुनुहुन्छथ्यो, अहिले नरकवासी बन्दुभएको छ। ८४ जनम पनि लिएका छौ। पुनर्जनम त मान्छन् नि। तयसैले अवश्य तल झर्नु छ। कति पुनर्जनम लिएका छन्, तयो पनि बाबाले समझाउनु भएको छ। यस समयमा तिमिले महसुस गरिन्छौ, हामी पावन देवी-देवता थियौं फेरि रावणले पतित बनायो। बाबाले आएर पढाउनु परछ, शूद्रबाट देवता बनाउनको लागि। बाबालाई लिबरेटर, गाइड भन्छन्तर अर्थ जानेका छैनन्। अहिले तयो समय छिटै आउँछ जुन सबैलाई थाहा हुन्छ- हेर केबाट के बनेका छन्! ड्रामा कस्रो बनेको छ, कसैलाई सपनामा पनि थिएन- हामी लक्ष्मी-नारायण जस्तै बन्न सक्छौ। बाबा कति समृद्धिमा लिएर आउनु हुन्छ। अब बाबाबाट वरसा लिने हो भने श्रीमत्ता चलनु परछ। यादको यात्राको पराकटिस गर्नुपर्छ। तिम्रीलाई थाहा छ- पादरीहरू पौदल जाँदा कति साइलेन्समा हिँड्छन्। उनीहरू क्राइस्टको यादमा रहन्छन्। उनीहरूको क्राइस्टसँग प्रेम छ। तिम्रो रूहानी पण्डाहरूको परीत बुद्धि छ परमपरिय परमपिता परमात्मासँग। बच्चाहरूले जानेका छन्- नम्रवर पुरुषार्थ अनुसार कल्प पहिला जस्तै राजधानी अवश्य स्थापना हुन्छ, जति पुरुषार्थ गरेर श्रीमत्ता चलन्छौ। बाबाले त धेरै राम्रो राम्रो मत दिनहुन्छ। फेरि पनि गर्हदशा यसो बस्छ जसकारण श्रीमत्ता चलदै चलदैनन्। तिम्रीलाई थाहा छ- श्रीमत्ता चलदा नै विजय हुन्छ। निश्चयमा नै विजय छ। बाबा भननुहुन्छ- तिम्रो मेरो मतमा चल। किन समझन्छौ, यी ब्रह्माले मत दिनहुन्छ? सदैव समझ शिवबाबाले राख्छ दिनहुन्छ। उनले त सेवाको मात्र मत दिनहुन्छ। कसैले भन्छन्- बाबा यो व्यापार धनदा गर्नु? बाबाले कुनै यसता कुराको लागि मत दिनहुन्छ। बाबा भननुहुन्छ- म आएको छु पतितबाट पावन बनाउने युक्ति बताउन, नकि यी कुराको लागि। मलाई बोलाउँछौ पनि- हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहुन्छ तयसैले म तयो बताउँछु धेरै सहज। तिम्रो नाम छ नै गुप्त सेना। उनीहरूले फेरि हतियार बाण आदि देखाउँछन्। तर यसमा बाण

आदिको कुनै कुरा छैन। यो सबै हो भक्तिमार्ग।

बाबा आएर सच्चा मार्ग बताउनु हुन्छ जसबाट आधाकल्प तिमी सचखण्डमा जान्छौ। त्यहाँ अरू कुनै खण्ड हुँदैन। कसैलाई समझायौ भने पनि मान्दैनन् यो कसरी हुन सक्छ— केवल भारतवर्ष नै थियो? क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला भारतवर्ष स्वर्ग थियो नि, तब अरू कुनै धर्म थिएन। फेरि वृक्ष वृद्धि भइरहनछ। तिमीले केवल आफ्नो बाबालाई, आफ्नो धर्म-कर्मलाई भुलेका छौ। आफूलाई देवी-देवता धर्मको समझने हो भने नराम्रो चीज आदि केही पनि खाने छैनौ। तर खान्छन् किनकि ती गुण छैनन् त्यसैले आफूलाई हिन्दु भनिदिन्छन्। नतर लज्जा आउनु पर्ने हो, हाम्रा पूर्वज यसता पवितर र हामी यसता पतित बनेका छौ। तर आफ्नो धर्मलाई भुलेका छैन। अहिले तिमीले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई राम्रोसँग बुझ्नेका छौ। कुनै पनि यसतो कुरा भयो भने भन्न सक्छौ— यो कुरा अहिले बाबाले बताउनु भएको छैन। नतर व्यर्थ अलमलिनछौ। भन, हामीले पढिरहेका छौ। सबै कुरा अहिले नै जान्ने हो भने त विनाश भइहाल्थ्यो। तर होइन। अहिले मार्जिन छ। हामीले पढिरहेका छौ। अन्त्यमा सम्पूर्ण पवितर हुन्छौ। नम्रवार पुरुषार्थ अनुसार कट निसकदै गएपछि सतोप्रधान बन्यौ। फेरि यस पतित दुनियाँको विनाश हुन्छ। आजकल भन्छन् पनि— परमात्मा कही अवश्य आउनु भएको छ। तर गुप्त हुन्छ। समय त वास्तवमा विनाशको हो नि। बाबा नै लिबरेटर, गाइड हुन्छ जसले फरकाएर लै जान्छ, लामखुट्टे समान मर्नेछन्। यो पनि जान्छ, सबै एकरस यादमा बस्दैनन्। कसैको एक्युरेट योग रहन्छ, कसैको आधा घण्टा, कसैको १५ मिनेट। कोही त एक-एक मिनेट पनि यादमा रहँदैनन्। कसैले भन्छन्— म सारा समय बाबाको यादमा रहन्छ, त्यसो भए उसको चेहरा हँसिलो चमकिरहेको हुन्छ। अतीन्द्रिय सुख यसता बच्चाहरूलाई हुन्छ। कही पनि बुद्धि भट्किदैन। उनीहरूले सुख महसुस गरिरहनछन्। बुद्धिले पनि भन्छ— एक परितमको यादमा बसिरहने हो भने कति कट उत्रने थियो। फेरि बानी परछ। यादको यात्राद्वारा तिमी सदा स्वस्थ, सदा सम्पन्न बन्यौ। चक्र पनि याद आउँछ। केवल यादमा रहने मेहनत छ। बुद्धिमा चक्र पनि घुमिरहनछ।

अहिले तिमी मास्टर बीजरूप बन्यौ। यादको साथै स्वदर्शन चक्रलाई पनि घुमाउनु छ। तिमी बच्चाहरू लाइट हाउस हो। आध्यात्मिक लाइट हाउस, सबैलाई घरको मार्ग बताउँछौ। त्यो पनि समझाउनु पर्यो नि। तिमीले मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताउँछौ त्यसैले तिमी हो आध्यात्मिक लाइट हाउस। तिम्रो स्वदर्शन चक्र घुमिरहनछ। बाबा समझाइरहनु हुन्छ, तिमी सममुख बसेका छौ। जो पियाको साथ छन्, उनीहरूको लागि सममुखमा वरसात छ। सबै भन्दा बढी आनन्द सममुखको हुन्छ। फेरि सेकेन्ड नम्र हो टोप। थर्ड नम्र मुरली। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा सबै कुरा समझाउनु हुन्छ। यिनले पनि जान्छ त जानेका छन् नि। फेरि पनि तिमीले यही समझ— “शिवबाबा भन्छनुहुन्छ”, यो नसमझिएको कारणले धेरै अवज्ञा गरिन्छन्। शिवबाबा जे भन्छनुहुन्छ, त्यो कल्याणकारी नै हुन्छ। अकल्याण नै भए पनि, त्यो कल्याणको रूपमा परिवर्तन हुन्छ। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) बाबाको हर निरदेशनमा चलेर आफ्नो उन्नति गरनु छ। एक बाबासँग सच्चा-सच्चा परीत राख्नु छ। यादमा नै भोजन बनाउनु र खानु छ।

२) आध्यात्मिक प्रकाश सत्तम्भ बनेर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनु छ। बाबा समान कल्याणकारी अवश्य बन्नु छ।

वरदानः— एक बाबामा सारा संसारको अनुभव गर्ने बेहदको वैरागी भव
बेहदको वैरागी उही बन्न सक्छ, जसले बाबालाई नै आफ्नो संसार समझन्छ। जसको

बाबा नै सःसार छ, ऊ आफ्नै सःसारमा रहन्छ। दोस्रोमा जाँदै जाँदै न तयसैले
स्वतः किनारा हुन्छ। सःसारमा व्यक्ति र वैभव सबै आउँछ। बाबाको सम्पत्ति नै
आफ्नो सम्पत्ति- यसै समृद्धिमा रहनाले बेहदको वैरागी हुन्छौ। कसैलाई देखेर
पनि देख्दैनौ। देख्दै देखिन्न।

सलोगन:-

शक्तिशाली स्थितिको अनुभव गर्नको लागि एकान्त र रमणिकताको

सनतुलन राख।